

Το ρέκβιεμ όσων, ανεπαισθήτως, μένουν πίσω

Ταξιδιώτες σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται ραγδαία

Ο συγγραφέας -που το έργο του «Νίκη» τιμήθηκε, το 2021, με το Βραβείο Ευρωπαϊκού Μυθιστορήματος- κατοικεί πάντα στην Κυψέλη και επιμένει να ελπίζει στο καλύτερο.

Του Γιώργου Σ. Κουλουβάρη
gkoulovaris@nafstemporiki.gr

Χ.Α. ΧΩΜΕΝΙΔΗΣ,
«Ο Τζίμης Σπίν»
εκδόσεις Πατάκη

ΚΙΝΟΥΜΕΝΟ στους αθηναϊκούς δρόμους του 2021, το μυθιστόρημα ακουμπά στον ρεαλισμό και τριγυρνά κοντά σε ό,τι μας αγγίζει, μας συγκινεί, μας τρομάζει.

Κεντρικός ήρωας, ο Τζίμης Παπιδάκης, παιδί των 60s και των 70s, γιος του ναυτικού Ιδομενέα -που τον φώναζαν Μένιο και πέθανε σε εργατικό ατύχημα- και της θυρωρίνας Κερασίας, που, πάντα, τη φώναζαν Σούλα.

Ο Τζίμης υιοθετήθηκε από έναν παλιό πρωταγωνιστή του Εθνικού Θεάτρου, τον Πέτρο Γρύλο, και τη γυναίκα του, Φωτεινή.

«Έπρεπε να φτάσει σε προχωρημένη εφηβεία για να του μπουν ψύλλοι στα αυτιά. Να αμφισβητήσει τη μάνα του [...]. Να αρχίσει να εξετάζει νεανικές φωτογραφίες του Πέτρου Γρύλου, να αναζητά ομοιότητες μεταξύ τους και να τις βρῖσκει ή έτσι να νομίζει... Να σκαλίζει το ναυτικό φυλλάδιο του Μένιου, να συνδυάζει ημερομηνίες και να μην του βγαίνουν [...]. Τον Γρύλο δεν τον ρώτησε ποτέ αν ήταν ο βιολογικός πατέρας του. Ούτε τη μάνα του. Ούτε τη Φωτεινή. Όχι ακριβώς από δειλία. Αλλά επειδή όσα ήξερε, όπως τα ήξερε, σχετικά με τις ρίζες του που ακούσαν απολύτως. "Όταν έχει πετύχει το φαί", σκεφτόταν, "το τρώς και ευφραίνεσαι και δε σκοτίζεσαι για τα συστατικά του...".

Κάθε Μεγάλη Παρασκευή ο Τζίμης άναβε κεράκια και στους τέσσερις γονείς του.

Και ένα πέμπτο για το ενδεχόμενο να τον είχε σπειρεί κάποιος άγνωστος, περαστικός γκόμενος της Σούλας».

Συναντάμε τον Τζίμη στο κατώφλι των εξήντα του, έτοιμο να αγγίξει το μεγάλο του όνειρο: το θέατρο που έχει κληρονομήσει και που -επί σαράντα, σχεδόν, χρόνια- ανέβαζε παραστάσεις τρίτης κατηγορίας, θα τον αναδείξει, τώρα, στον κορυφαίο θεατρικό επιχειρηματία.

«Έτσι κι αλλιώς, με την πανδημία, η τράπουλα ξαναμοιρά-

«Αθηναϊκό μπαλκόνι», 1955, Λάδι σε μουσαμά, 115 x 146
[Νίκος Χατζηκυριάκος - Γκίκας (1909-1994), Εθνική Πινακοθήκη].

Κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος ο Τζίμης Παπιδάκης.

■ Ο Τζίμης της Κυψέλης είναι ένας αναλογικός άνθρωπος σε ένα ψηφιακό σύμπαν. Στο πρόσωπό του οι επερχόμενες γενιές παίρνουν αιματηρή εκδίκηση από τις προηγούμενες.

στηκε. Χάρη σε εμένα, [...] το "Πέτρος Γρύλος" στη Φωκίωνος Νέγρη έχει εκ θεμελίων ανακαινιστεί. Ετοιμάζεται να σαρώσει τις πιάτσες της Βουκουρεστίου και της Ιπποκράτους. Να γίνει ο ομφαλός της θεατρικής Αθήνας. Η παράσταση που προετοι-

μάζει, «Ο Περονόσπορος», έχει όλες τις προδιαγραφές για να θριαμβεύσει.

Μια ανάσα πριν από τον θρίμβο, θα καταστραφεί. Θα τον συντρίψει η νέα πραγματικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, των fake news, των δολοφονιών χαρακτήρων.

Στις 29 Οκτωβρίου μπήκα στην κόλαση. Για την ακρίβεια ήρθε η κόλαση και με βρήκε εκεί που καθόμουν και δεν πειράζα κανέναν. Είχα κάποιο προαίσθημα; Ούτε καν. Το σοβαρότερο που με απασχολούσε εκείνο το πρωί ήταν εάν θα διαφημίζαμε τον "Περονόσπορο" στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Εν πλήρει συγχύσει αθώος, ανίκανος να υπερασπιστεί τον εαυτό του, θα δοθεί βορά σε ένα αφιονισμένο πλήθος που ηδονίζεται να κατασπαράξει.

Κανείς δικός του δεν μπορεί να προστατεύσει τον Τζίμη. Ούτε η δεκαεπταχρονη κόρη του, που ανήκει στο μέλλον. Ούτε καν η Κυψέλη, που αλλάζει με υλιγώδη ταχύτητα και από πατρίδα του μεταμορφώνεται σε έναν άξενο για εκείνον τόπο.

Ο Τζίμης μένει πίσω, σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται ραγδαία: μένει να βλέπει την εποχή να τον ξεπερνά.

[SID: 15546838]